Incipit epiſtola Pauli ad Theſſaloni-
cenſes prima. Capl'm: I

A Aulus et ſil
uanus ⁊ timotheus: ec-
cleſie theſſalonicenſiu͡z
in deo patre noſtro ⁊ do
mino ieſu xp̄o. grã vob
⁊ pax. Grãs agimus deo ſemꝑ ꝓ oībꝫ vo
bis memoriã veſtram facientes in oro-
nibus nr̄is ſine intermiſſione: mēores
opis fidei veſtre ⁊ laboris ⁊ charitatis et
B ſuſtinētie ſpei dñi nr̄i ieſu xp̄i: ante deu͡z
et patrē noſtrū. Scientes frēs dilecti a
deo electionē vr̄am: qꝛ euangeliū noſtꝝ
nō fuit ad vos in ſmone tantum ſed ⁊
in virtute ⁊ in ſpū ſancto ⁊ in plenitudi-
ne multa: ſicut ſcitis q̄les fuerimus in
vobis ꝓpter vos. Et vos imitatores nr̄i
facti eſtis ⁊ dñi: excipientes verbū in tri
C bulatione multa cū gaudio ſpūſſancti:
ita vt facti ſitis forma oībꝫ credētibꝫ in
macedonia ⁊ in achaia. A vobis eīm dif-
famatus eſt ſmo dñi: non ſolū in mace-
D donia ⁊ in achaia: ſed in omni loco fides
vr̄a q̄ eſt ad deū ꝑfecta eſt: ita vt non ſit
nob̄ neceſſe q̄cq̄ loqui. Ipſi eīm de nob̄
annūciant qualē introitū habuerimus
ad vos. ⁊ quō ꝯuerſi eſtis ad deū a ſimu
lacris ſuire deo viuo ⁊ vero: expectare fi
liū eius de celis quē ſuſcitauit ex mortu
is ieſū q̄ eripuit nos ab ira ventura. II
Am ⁊ ipſi ſcitis frēs introitum
n nr̄m ad vos qꝛ nō inanis fuit ſ͡z
A ante paſſi multa ⁊ contumelijs
affecti ſicut ſcitis in philippis: fiduciam
habuimꝰ in deo nr̄o loq̄ ad vos euãgeliū
dei in multa ſollicitudine. Exhortatio eī
nr̄a nō de errore neq̄ de imundicia ne-
q̄ in dolo: ſ͡z ſicut ꝓbati ſumus a deo vt
crederet̄ nobis euangeliū ita loquimur
nō q̄ſi hoībꝫ placētes: ſed deo q̄ ꝓbat cor
B da noſtra. Neq̄ eī aliq̄n fuimus in ſmo
ne adulationis ſic̄ ſcitis: neq̄ in occaſio
ne auaritie deus teſtis ē: nec q̄rentes ab
hoībꝫ gliã neq̄ a vobis neq̄ ab alijs cū
poſſemus vobis oneri eſſe vt chriſti apl'i

Sꝫ facti ſumus ꝑuuli in medio vr̄m tã
q̄ ſi nutrix foueat filios ſuos: ita deſide
rantes vos cupide. volebamus tradere
vobis: nō ſolū euangeliū dei: ſ͡z etiã aĩas
nr̄as: q̄m chariſſimi nob̄ facti eſtis. Me
mores facti eſtis frēs laboris nr̄i ⁊ fati-
gatiōis: nocte ⁊ die opantes: ne quē ve-
ſtrū gͣuaremus: p̄dicauimus in vob̄ euã
geliū dei. Vos teſtes eſtis: ⁊ deus q̄ſan
cte ⁊ iuſte ⁊ ſine querela vobis q̄ credidi C
ſtis affuimus ſicut ſcitis qualiter vnū-
quēq̄ vr̄m ſicut pater filios ſuos depre
cantes vos ⁊ ꝯſolantes: teſtificati ſumꝰ
vt ambularetis digne deo q̄ vocauit vos
in ſuū regnū ⁊ gl'iam. Ideo ⁊ nos grãs
agimus deo ſine intermiſſione: q̄m cu͡z
accepiſſetis a vobis v̄bū auditus dei: ac
cepiſtis illud nō vt verbū hoīm: ſ͡z ſicut
eſt vere verbū dei q̄ opatur in vobis qui
credidiſtis. Vos eīm imitatores facti e-
ſtis frēs eccleſiarū dei que ſunt in iudea D
in xp̄o ieſu: qꝛ eadē paſſi eſtis ⁊ vos a cō-
tribulibꝫ veſtris ſicut ⁊ ipſi a iudeis qui
⁊ dñm occiderūt ieſum ⁊ ꝓphetas. ⁊ non
ꝑſecuti ſunt: ⁊ deo nō placent. ⁊ omnibꝫ
hoībꝫ aduerſant̄. ꝓhibentes nos gentibꝫ
loqui vt ſalui fiant. vt impleant peccata
ſua ſemꝑ. Peruenit eīm ira dei ſuꝑ illoſ
vſq̄ in finē. Nos autē fratres deſolati a
vobis ad tp̄s hore. aſpectu nō corde abū-
dantius feſtinauimus faciē vr̄am vide-
re cū multo deſiderio: q̄m voluimus ve
nire ad vos. ego quidē paulus ⁊ ſemel ⁊
iteꝝ: ſ͡z impediuit nos ſathanas. Que ē
eīm nr̄a ſpes aut gaudiū aut corona gl'ie
None vos ante dñm noſtrū ieſum xp̄m
in aduentu eius? Vos eīm eſtis gl'ia no-
ſtra ⁊ gaudium. III A
Ropter q̄ð nō ſuſtinentes am-
p plius. placuit nobis remanere
athenis ſolis. ⁊ miſimus timo-
theū frēm noſtrū ⁊ miniſtrū dei in euan
gelio xp̄i ad cōfirmandos vos ⁊ exhortã-
dos ꝓ fide vr̄a: vt nemo moueat̄ in tri-
bulatiōibꝫ iſtis. Ipſi eīm ſcitis q̄ in h̄ po B
ſiti ſumus. Nam ⁊ cū apud vos eſſemꝰ
predicebamus vobis paſſuros nos tri-
bulationes: ſicut et factum eſt ſcitis.

Propterea et ego amplius nõ ſuſtinẽs
niſi ad cognoſcendũ fidẽ vr̃am: ne forte
tentauerit vos is q̃ tentat: ⁊ inanis fiat
labor nr̃. Nunc aũt veniẽte timotheo ad
nos a vobis ⁊ annũciante nobis fidẽ et
charitatẽ vr̃am: ⁊ q: memoriã nr̃i habetis
C bonã. ſp̄ deſiderãtes nos videre ſicut et
nos q̃ꝫ vos. ideo cõſolati ſumus fr̃es in
vobis. in oĩ neceſſitate ⁊ tribulatiõe no
ſtra ꝑ fidẽ vr̃aꝫ: q̃m nũc viuimus. ſi vos
ſtatis in dño. Quã enĩ grãrũ actionem
poſſumus deo retribuere ꝓ vobis in oĩ
gaudio q̃ gaudemus ꝓpter vos añ deuꝫ
nr̃m: nocte ac die abũdantius orantes
vt videamus faciẽ veſtrã ⁊ compleam⁹
ea q̃ deſunt fidei vr̄e: Ipſe autẽ deus ⁊
D pr̄ noſter ⁊ dñs ieſus xp̄s dirigat viam
nr̃am ad vos. Uos aũt dñs multiplicet
⁊ abũdare faciat charitatẽ vr̃am in inui
cem ⁊ in oẽs: queadmodũ ⁊ nos in vob
ad ꝯfirmanda corda vr̃a ſine querela in
ſanctitate ante deum ⁊ prẽm nr̃m in ad
uentu dñi noſtri ieſu chriſti cum oĩbꝫ
ſanctis eius. Amen. IIII
A Ecetero ergo fr̃es rogam⁹ vos
D ⁊ obſecram⁹ in dño ieſu vt quẽ-
admodũ accepiſtis a nobis quõ
oporteat vos ambulare ⁊ placere deo: ſic
⁊ ambuletis vt abũdetis magis. Sci-
tis enĩ q̃ p̄cepta dederim vobis ꝑ dñm
Ro.1.a. ieſum/ Hec eſt enĩ volũtas dei ſanctifi-
Ephe.5.c catio veſtra. vt abſtineatis vos a fornica
tione. vt ſciat vnuſq̇ſqꝫ vr̃m vas ſuum
poſſidere in ſanctificatione ⁊ honore nõ
in paſſione deſiderij ſicut ⁊ gentes que
ignorant deũ. Et ne q̇s ſupgrediat̃ neqꝫ
B circũueniat in negocio fratrem ſuũ q̃m
vindex eſt dñs de his oĩbꝫ ſicut p̄dixi-
mus vobis ⁊ teſtificati ſumus. Non enĩ
vocauit nos deus in imundiciam: ſed in
ſanctificationẽ. Itaqꝫ q̇ hec ſpernit: non
hoĩem ſpernit: ſed deũ: q̇ etiã dedit ſpũm
Jo.13.c.1.Cor. ſuũ ſctm̃ in nobis/ De charitate aũt fra
4.d.Ephe.5.a ternitatis nõ neceſſe habuimus ſcribe-
Phil.3.c. re vobis. Ipſi enĩ vos a deo didiciſtiꝫ: vt
1.Joh.4.c. diligatis inuicẽ. Etenĩ illud facitiꝫ in oẽs
C fratres in vniuerſa mecedonia. Roga-
mus aũt vos fr̃es vt abũdetis magis: ⁊
operã detis vt quieti ſitis: ⁊ vt vr̃m ne-
gociũ agatis. ⁊ operemini manibꝫ vr̃is ſi-
cut p̄cepimus vobis: ⁊ vt honeſte ambu
letis ad eos q̃ foris ſunt. ⁊ nullius aliq̇d
deſideretis. Nolumus aũt vos ignorare
fratres de dormientibꝫ vt nõ cõtriſtemĩ
ſicut ⁊ ceteri q̃ ſpem nõ hñt. Si enĩ cre
dimus q̄ ieſus mortuus eſt ⁊ reſurrexit D
ita ⁊ deus eos q̃ dormierũt ꝑ ieſum ad-
ducet cũ eo. Hoc enĩ vobis dicimus in
verbo dñi q: nos q̃ viuimus. qui reſidui
ſumus in aduentu dñi nõ p̄ueniemus
eos q̃ dormierũt. Qm̃ ipſe dñs in iuſſo
⁊ in voce archangeli ⁊ in tuba dei deſcẽ-
det de celo. ⁊ mortui q̃ in xp̄o ſunt reſur A
gent primi. Deinde nos q̃ viuimus qui
relinquimur ſimul rapiemur cũ illis in
nubibꝫ obuiam xp̄o in aera. ⁊ ſic ſemper
cum dño erimus. Itaqꝫ cõſolamini in-
uicem in verbis iſtis. V
D Etpibꝫ aũt ⁊ momẽtis fratres A
nõ indigetis vt ſcribamus vo-
bis/ Ipſi enĩ diligẽter ſcitis q: dies dñi Ro.13.d.
ſicut fur in nocte ita veniet. Cum enĩ di Apoc.3.a.
xerint pax ⁊ ſecuritas. tunc repentinus 2.Pe.3.c.
eis ſuperueniet interitus ſicut dolor in
vtero hñtis. ⁊ nõ effugient. Uos autem
fr̃es nõ eſtis in tenebris vt vos dies ille
tanqꝫ fur cõprehendat. Omnes enĩ vos fi-
lij lucis eſtis ⁊ filij diei. Non ſumus no
ctis neqꝫ tenebrarꝫ. Igit̃ nõ dormiamus B
ſicut ⁊ ceteri: ſed vigilemus ⁊ ſobrij ſi-
mus. Qui enĩ dormiũt nocte dormiũt ⁊
q̃ ebrij ſunt nocte ebrij ſunt/ Nos aũt q̃ Eſa.59.
diei ſumus ſobrij ſimus. induti loricã fi Ephe.6.c.
dei ⁊ charitatis ⁊ galeã ſpem ſalutis: q̃m
nõ poſuit nos deus in irã: ſꝫ in acq̇ſitiõꝫ
ſalutis ꝑ dñm nr̃m ieſum xp̄m q̇ mortu
us eſt ꝓ nobis. vt ſiue vigilemus ſiue dor
miamus: ſimul cũ illo viuamus. Pro-
pter qđ ꝯſolamĩ inuicẽ: ⁊ edificate alte-
rutrꝫ ſicut ⁊ facitis. Rogamus autẽ vos C
fr̃es vt noueritis eos q̃ laborãt inter vos
⁊ p̄ſunt vobis in dño: ⁊ monent vos vt
habeatis illos abũdantius in charitate
ꝓpter opus illorꝫ. ⁊ pacẽ habete cum eis.
Rogamus aũt vos fratres: corripite in-
quietos ꝯſolamini puſillanimes. ſuſci-

pite infirmos. patientes eſtote ad om̄s
Uidete ne q̄s malū ꝓ malo alicui red-
D dat: ſ3 ſemꝑ qḋ bonū eſt ſectamini in in-
Eccl.18. uicem ⁊ in om̄es. Semꝑ gaudete: ſine
Luc.18.c. intermiſſione orate: in oīb9 grās agite.
Hec eſt em̄ volūtas dei in xp̄o ieſu: in oī
bus vobis. Sp̄m nolite extinguere. ꝓ
phetias nolite ſpernere. Oīa autē ꝓbate
qḋ bonū eſt tenete: ab oī ſpecie mala ab
ſtinete vos. Ipſe aūt de9 pacis ſanctifi-
cet vos ꝑ oīa vt integer ſp̄s veſter ⁊ aīa
⁊ corpus ſine querela in aduētu dn̄i nr̄i
ieſu xp̄i ſeruetur. Fidelis eſt qui vocauit
vos: q̄ etiam faciet. Frēs: orate ꝓ nobis.
ſalutate frēs om̄s in oſculo ſancto. Ad-
iuro vos ꝑ dn̄m vt legat̄ ep̄la hec om̄ib9
ſanctis fratrib9. Gratia dn̄i nr̄i ieſu xp̄i
vobiſcum. Amen.

Explicit ep̄la Pauli ad Theſſalonicēſes
prima. Incipit argumētū in ep̄laȝ ſcd̄aȝ.

a D theſſalonicenſes ſecūdam
ſcribit ep̄lam ap̄lus: ⁊ notum
facit eis de tp̄ib9 nouiſſimis
⁊ de adūſarij adiectiōe. Scri
bit hanc ep̄lam ab athenis ꝑ tychicū dia
conem ⁊ oneſimū acolytum.

Explicit argumentū Incipit ep̄la Pau
li ad Teſſalonicenſes ſecūda. Cap. I

A

Aulus ⁊ ſil-

uanus ⁊ timotheus: ec-
cleſie theſſalonicenſiuȝ
in deo patre nr̄o et dn̄o
ieſu xp̄o: grā vob̄ ⁊ pax a
B deo patre nr̄o ⁊ dn̄o ieſu xp̄o. Grās age-
re debemus ſemper deo ꝓ vobis frēs. ita
vt dignū eſt qm̄ ſupcreſcit fides veſtra ⁊
abūdat charitas vniuſcuiuſqȝ veſtrum
in inuicem ita vt ⁊ noſipſi in vobis glie-
mur in eccleſijs dei ꝓ patientia veſtra et
fide ⁊ in oīb9 ꝑſecutionib9 veſtris ⁊ tribu
C lationib9 quas ſuſtinetis in exemplū iu
ſti iudicij dei: vt digne habeamini in re-
gno dei ꝓ q̄ ⁊ patimī. ſi tn̄ iuſtū eſt apud
deuȝ retribuere retributionē his q̄ vos
tribulant: ⁊ vobis q̄ tribulamini requiē
nobiſcū in reuelatiōe dn̄i ieſu de celo cū
angelis virtutis ei9 in flāma ignis dan-
tis vindictā his qui nouerūt deū. ⁊ q̄ nō
obediūt euangelio dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. Qui D
penas dabūt in interitu eternas a facie
dn̄i a glia virtutis eius. cū venerit glori
ficari in ſanctis ſuis. ⁊ āmirabilis fieri ī
oīb9 q̄ crediderūt: q2 creditū eſt teſtimo-
niū nr̄m ſuꝑ vos in die illo. In q̄ etiam
oramus ſꝑ ꝓ vobis. vt dignet̄ vos voca
tōe ſua vocare deus ⁊ ipleat oēm volūta
tem bonitatis ſue ⁊ opus fidei in virtu-
te: vt clarificet̄ nomen dn̄i nr̄i ieſu xp̄i. in
vobis ⁊ vos in illo: ſc̄m grām dei noſtri ⁊
dn̄i ieſu chriſti. II
Ogamus autē vos frēs ꝑ aduē A
r tū dn̄i nr̄i ieſu xp̄i ⁊ nr̄e ꝯgrega
tionis in ip̄m vt nō cito mouea
mini a vr̄o ſenſu neqȝ terreamini neqȝ ꝑ
ſp̄m neqȝ ꝑ ſermonē neqȝ ꝑ ep̄lam tan
q̄ȝ per nos miſſam: quaſi inſtet dies dn̄i.
Ne quis vos ſeducat vllo mō. Qm̄ ni- Mat.24.a
ſi venerit diſſentio primū: ⁊ reuelat9 fue Mar.13.b.
rit hō peccati filius ꝑditionis. q̄ aduerſa Luce.21.b.
tur ⁊ extollit̄ ſuꝑ om̄e qḋ dicit̄ deus aut Ephe.5.b.
qḋ colit̄. ita vt in tēplo dei ſedeat: oſten- i.Cor.3.d.
dens ſe tāqȝ ſit ds. Non retinetis ꝙ cuȝ Col.2.d.
adhuc eſſem apud vos: hec dicebā vobis
Et nunc q̄d detineat ſcitis: vt reueletur
in ſuo tp̄e. Nā myſteriū iam opat̄ iniq̄ta
tis tantū vt q̄ tenet. nūc tenet: donec de B
medio fiat. Et nūc reuelabit̄ ille iniqu9 Eſa.11.
quē dn̄s ieſus interficiet ſp̄ū oris ſui: et
deſtruet illuſtratione aduētus ſui: eū cu
ius eſt aduentus ſc̄m opationē ſathane
in oī virtute ⁊ ſignis ⁊ ꝓdigijs mendaci
bus ⁊ in oī ſeductiōe iniq̄tatis his q̄ pe-
reūt: eo ꝙ charitatē veritatis nō recepe
rūt vt ſalui fierent. Ideo mittet illis de
us opationē erroris vt credāt mēdacio
vt iudicent̄ oēs q̄ nō crediderūt veritati C
ſed cōſenſerūt iniquitati. Nos aūt debe
mus gratias agere deo ſemper ꝓ vobis
fratres dilecti a deo ꝙ elegerit nos deus
primitias in ſalutem in ſanctificatione
ſpiritus ⁊ in fide veritatis in qua ⁊ voca